

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U DOBOJU
Broj: 87 0 P 034593 25 Gž 2
Doboj, 15.8.2025. godine

Okružni sud u Doboju u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to: Cvijanović Ognjenke, kao predsjednika vijeća, Prešić Vojke i Pajić Slađane, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca P. J. sin I. iz T., (...) T., koga zastupa punomoćnik K. N., advokat iz T., protiv tuženog V. R. sin B. iz T., (...), koga zastupa punomoćnik P. C. , advokat iz S., radi utvrđenja, vrijednost spora 10.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužioca i o žalbi tuženog, uložениh protiv presude Osnovnog suda u Tesliću, broj: 87 0 P 034593 23 P 2 od 28.2.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.8.2025. godine, donio je:

P R E S U D U

Žalba tužioca se djelimično uvažava i pobijana presuda u dijelu kojim je odlučeno o odbijanju eventualnog zahtjeva tužioca (stav 2. izreke pobijane presude) ukida.

U preostalom dijelu, koji se odnosi na odluku o troškovima postupka, žalba tužioca se odbija, dok se žalba tuženog u cijelosti odbija, a prvostepena presuda potvrđuje u stavu prvom njene izreke.

Odbija se zahtjev tužioca da mu tuženi naknadi troškove žalbenog postupka, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Izreka prvostepene presude glasi:

"1. Utvrđuje se da je tužilac J. P., sin I. vlasnik i posjednik dijela parcele označene kao k.č. br. 1812, zv. „Bare", gradilište, površine 612 m², upisana u listu nepokretnosti br. 185 k.o. T. grad na R. V., sin B., u dijelu sa 1/1, koji dio parcele je površine 101 m² prikazan u pismenom nalazu i skici vještaka geodetske struke G. Z., žutom bojom, koji nalaz i skica lica mjesta od 24.07.2024. godine, sa spiskom koordinata snimljenih tačaka čini sastavni dio ove presude.

Ovlašćuje se tužilac da prema elementima i skici vještaka geodetske struke sačini prijavne listove na način da se izmjeni oblik i površina parcele tuženog označene kao k.č. br. 1812, zv. „Bare" - njiva, površine 612 m², tako što će se umanjiti površina parcele za 101 m² za koju je vještak utvrdio da pripada parceli tužioca, na skici vještaka geodetske struke G. Z. označena žutom bojom i da promjeni i oblik i površinu parcele tužioca označene kao k.č. br. 1814/2, na način da se ista uveća za površinu od 101 m² prema skici lica mjesta od 24.07.2024. godine sa spiskom koordinata snimljenih tačaka, u roku od 30 dana od dana donošenja presude, što je tuženi dužan trpiti.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 5.125,00 KM, sa zateznom kamatom od donošenja presude do isplate.

2. Odbija se eventualni zahtjev tužioca da se obaveže tuženi da mu na ime naknade za dio parcele označene kao k.č. br. 1812, zv. „Bare” - gradilište, površine 612 m², upisana listu nepokretnosti broj 185 k.o. T. grad na njegovom imenu, površine od 101 m² koja površina je prikazana u pismenom nalazu i skici vještaka geodetske struke G. Z. žutom bojom, koji nalaz i skica lica mjesta od 24.07.2024. godine sa spiskom koordinata snimljenih tačaka čini sastavni dio odluke suda, a koji dio parcele čini svojinu i posjed tužioca P. J. sina I. iz T., isplati novčani iznos od 9.595,00 KM u roku od 30 dana od dana donošenja presude."

Blagovremenom žalbom tužilac pobija prvostepenu presudu u dijelu kojim je odbijen eventualni zahtjev tužioca (stav drugi njene izreke) kao i u pogledu troškova parničnog postupka (dio stava prvog njene izreke), zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava; sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda u stavu drugom njene izreke preinači tako što će se odlučiti da se o eventualnom tužbenom zahtjevu tužioca neće raspravljati kod donesene odluke o primarnom tužbenom zahtjevu, kao i da preinači odluku o troškovima parničnog postupka na način da se obaveže tuženi V. R. da tužiocu na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 6.487,50 KM u roku od 30 dana od donošenja presude sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.2.2025. godine kao dana donošenja presude uvećane za troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.120,00 KM u roku od 30 dana od donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Blagovremenom žalbom tuženi pobija prvostepenu presudu u cijelosti iz svih žalbenih razloga, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava; sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukinе i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužilac nije dostavio odgovor na žalbu tuženog, a ni tuženi nije dostavio odgovor na žalbu tužioca.

Žalba tuženog nije osnovana, dok je žalba tužioca djelimično osnovana i to samo u pogledu odluke o odbijanju eventualnog zahtjeva tužioca (stav 2. izreke pobijane presude).

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama određenim odredbom člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 58/03, 85/03, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24-u daljem tekstu: ZPP-u), te je i odlučio kao u izreci ove presude, a iz razloga navedenih u daljem toku obrazloženja.

Predmet spora u ovoj parnici je tužbeni zahtjev tužioca i to primarni tužbeni zahtjev koji tužilac traži da se utvrdi da je vlasnik i posjednik na spornom dijelu parcele tuženog u površini od 101 m² i ovlasti na upis svojih prava u zemljišnoj evidenciji (pobliže opisan u stavu prvom izreke pobijane presude) te eventualni tužbeni zahtjev u smislu odredbi člana 55. stav 4. ZPP-u da tuženi tužiocu na ime naknade za taj dio parcele isplati iznos od 9.595,00 KM, a pobliže opisan u stavu drugom izreke pobijane presude.

Po provedenom postupku prvostepeni sud je utvrdio da nije sporno:

- da je tužilac vlasnik parcele k.č. broj 1814/2 Bara, stambeni objekat, površine 90 m² i dvorište, površine 670 m², ukupne površine 760 m², upisana u listu nepokretnosti broj 156 u T. Grad, a tuženi koji je susjed tužioca vlasnik parcele k.č. broj 1812, upisane u listu nepokretnosti broj: 185 k.o. T. Grad;
- da nije sporna ni površina spornog dijela parcele, kao ni da se radi o dijelu parcele 1812 koja je nakon uspostave važećeg premjera i jedinstvene evidencije upisana kao svojina tuženog i koja je kao takva prikazana na skici lista mjesta vještaka G. Z.

Pred prvostepenim sudom se pokazalo da je među strankama sporan pravni aspekt odnosno svojina na spornom dijelu parcele.

Prvostepeni sud je, a kako je to i navedeno u pobijanoj presudi na osnovu rezultata izvedenih dokaza, primjenom odredaba o teretu dokazivanja, utvrdio sljedeće relevantno činjenično stanje:

- da je tužilac od Opštine T. otkupio zemljište u površini od 185 m², a da su u pitanju parcele k.č. br. 807/4 zv."Bara"-njiva, 3 klase, površine 24 m² i k.č. br. 807/5 zv."Bara"-njiva, 3 klase, površine 161 m² i da je tužiocu rješenjem od 28.10.2003. godine kao investitoru odobrena izgradnja stambenog objekta na zemljištu označenom kao k.č. 807/4, 807/5 i 878/3 (188/2, 188/53 i 188/19) k.o. T. grad (V.);
- da je rješenjem Skupštine opštine T. broj: 01-476-6/04 od 26.2.2024. godine utvrđeno pravo vlasništva tužioca na predmetnom zemljištu dodijeljenom tužiocu kao građevinsko zemljište, između ostalog, i na parcelama k.č. 807/4, površine 24 m² i 807/5, površine 161 m²;
- da je po premjeru koji je važio do 2005. godine, sporni dio parcele bio upisan u P.L. broj: 1176. k.o. T. grad, kao parcela k.č. 807/4, površine 24 m² i dio (od 77 m²) parcele 807/5, površine 161 m², kao posjed tužioca, odnosno u zemljišnoj knjizi z.k. uložak 2688 k.o. V. kao parcela broj: 188/2, površine 24 m² i dio parcele 188/3, površine 77 m², sa pravom korišćenja tužioca;
- da je po premjeru nakon 2005. godine sporni dio parcele postao dio parcele 1812, upisane u list nepokretnosti broj: 256 k.o. T. grad sa pravom korišćenja na tuženom odnosno prema zemljišnoj knjizi dio parcele 1812, površine 612 m², u z.k. ulošku 255, sa pravom raspolaganja Opštine T. i pravom korišćenja radi građenja na tuženom;
- da je zaključkom RUGIPP B. L., PJ T. od 7.5.2019. godine odbačen zahtjev tuženog za ispravku greške novog premjera k.č. broj 1812 površine 612 m², upisana u zk ulošku 255 k.o. T. grad na ime tužioca;
- da je uspostavom jedinstvene evidencije 2022. odnosno 2023. godine, nakon podnošenja tužbe, parcela 1812 upisana u List nepokretnosti broj: 185 k.o. T. grad sa pravom svojine tuženog;
- da je pred prvostepenim sudom provedeno vještačenje po vještaku geodetske struke G. Z. koji je dostavio pismeni nalaz i mišljenje od 8.9.2024. godine, a koji nalaz i mišljenje je prvostepeni sud prihvatio ocijenivši da je isti profesionalno urađen i u skladu sa pravilima struke kao i sa datim zadacima i stanjem spisa predmeta te da je saglasan i sa drugim dokazima koje je sud prihvatio;
- da je tužilac do unazad dvije-tri godine, bio posjednik spornog dijela parcele;
- da iz istorijata parcele k.č. broj 1812 od 18.4.2019. godine proizilazi da sporni dio parcele, identifikovan od strane vještaka geodetske struke G.Z., nije bio predmet ugovora od 9.7.1980. godine o ustupanju građevinskog zemljišta društvene svojine na korišćenje zaključenog između Samoupravne interesne zajednice stanovanja i Komunalnih djelatnosti T. kao davaoca zemljišta na korišćenje i tuženog kao primaoca građevinskog zemljišta (predmet ugovora su bile parcele 805/5, 807/2 i 807/3, ukupne površine 534 m²) a na koji ugovor se tuženi poziva kao na osnov sticanja;
- da iz rješenja Komsije za izlaganje na javni uvid podataka o nepokretnostima i utvrđivanju prava na nepokretnostima broj: 21.26/952-25-256/18 od 13.01.2021. godine, proizilazi da je Komisija nakon provedenog postupka izlaganja utvrdila sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti/popisnom listu broj 256 k.o. T. Grad, koje se sastoji od zemljišta k.p. broj: 1812 površine 612 m² i objekta na k.p.broj: 1812 površine 95 m², stalni objekat sa dozvolom za građenje, zatim utvrđeno je pravo svojine u korist tuženog, određeno da će se u katastar nepokretnosti katastarske opštine T. grad izvršiti upis podataka o nepokretnostima i nosiocu prava na nepokretnostima kao u tačkama 1. do 3. ovog rješenja i da je privremeni list nepokretnosti/popisni list broj 256 k.o. T. grad sastavni dio ovog rješenja. Ovo rješenje sadrži

i uputu o pravu na žalbu odnosno, u pogledu utvrđivanja prava na nepokretnostima, pokretanju spora kod nadležnog suda;

- da je prvostepeni sud, imajući u vidu utvrđene činjenice kao i činjenicu postojanja spora o pravu svojine između stranaka u pogledu spornog dijela parcele, smatra da je tužilac bio ovlašten podnijeti predmetnu tužbu osnovom odredbi čl. 85. i 89. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, br. 6/12, 110/16, 22/18-odluka Ustavnog suda, 62/18, 95/19-odluka Ustavnog suda, 90/23 i 96/24 – odluka Ustavnog suda);

- da je tuženi, u svom iskazu datom u svojstvu parnične stranke, a u dijelu u kojem objašnjava razliku površina parcela koje je stekao ugovorom o ustupanju građevinskog zemljišta društvene svojine na korišćenje od 9.7.1980. godine (ukupno 534 m²) i sadašnje ukupne površine parcele 1812 (612 m²), naveo da za tu razliku treba pitati Opštinu T., pa je prvostepeni sud zaključio da tuženi za očiglednu razliku u površini parcele za koju ima pravni osnov i aktuelne površine parcele 1812 nema objašnjenje.

Prvostepeni sud je imajući u vidu gore navedeno, zaključio, da se savjesnost stranaka ovdje ima procjenjivati obzirom na pravni osnov sticanja spornog dijela parcela, te kako tužilac pravni osnov ima u navedenim rješenjima Skupštine Opštine T. tj. odlukama nadležnog organa, to se pravo svojine tužioca na spornom dijelu parcele može suprotstaviti pravu svojine na spornom dijelu parcele tuženog kao nosioca tog prava upisanog u zemljišnoj evidenciji za što tuženi u postupku nije dokazao postojanje pravnog osnova njegovog sticanja prije tužioca.

U konačnici prvostepeni sud je zaključio da tuženi nije dokazao pravni osnov sticanja spornog dijela parcele prije tužioca, kao ni osnovanost upisa njegovog prava korišćenja na spornom dijelu parcele po premjeru iz 2005. godine (u vrijeme čije uspostave je tužilac, dakle, već imao predmetni pravni osnov sticanja) budući da je po važećem premjeru prije 2005. godine (onom iz 1965. godine) na spornom dijelu parcele bilo upisano pravo korišćenja u korist tužioca odnosno sporni dio parcele kao njegov posjed. Nasuprot tome, da je tužilac dokazao postojanje pravnog osnova i to u rješenjima Skupštine opštine T. broj: 01-475-15/09 od 11.06.2002. godine i rješenju broj: 01-475-6/04 od 26.02.2004. godine, a koji osnov je tužilac stekao prije upisa prava tuženog na spornom dijelu parcele. Zatim, da gore navedeno činjenično utvrđenje proizilazi iz dokaza tužioca izvedenih u postupku, prije svega materijalnih dokaza, te da je tužilac bio posjednik spornog dijela parcele unazad dvije-tri godine, proizilazi i iz iskaza tužioca, te iskaza svjedoka Pejić Franke, a što ni sam tuženi, kao ni ostali svjedoci nisu dovodili u pitanje.

Sa gore navedenog, prvostepeni sud je usvojio tužbeni zahtjev tužioca, tj. sudio kao u izreci pobijane presude.

Navodima žalbe tuženog ne dovodi se u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude u stavu prvom njene izreke.

Naime, po navodima žalbe tuženog ključni navod je da je sporni dio od 101 m² čini dio k.č. broj 1812 zv. "Bare", gradilište, površine 612 m², upisana u listu nepokretnosti br. 185 k.o. T. grad i da je predmetni sporni dio u vlasništvu tuženog.

Međutim, prvostepeni sud je u toku postupka koji je prethodio donošenju pobijane presude na osnovu dokaza koji su izvedeni na prijedlog parničnih stranaka, pravilno ocjenio svaki dokaz za sebe i sve dokaze zajedno, te dao u svemu jasne razloge koje je dokaze prihvatio, a koje pak nije i pravilno našao da su raspravljene sve odlučne činjenice koje su mogle biti od uticaja na ishod spora. Polazeći od ukupnih rezultata provedenih dokaza, prvostepeni sud je pravilno izveo zaključak o osnovanosti postavljenog primarnog tužbenog zahtjeva tužioca i za isto dao jasne razloge u pobijanoj presudi, a koje kao pravilne prihvata i ovaj drugostepeni Sud, pa prvostepena presuda u dijelu u kojem je potvrđena nije zahvaćena povredom odredaba

parničnog postupka iz člana 209. u vezi sa članom 8., članom 191. stav 3. i 4. ZPP-u, kako se to pogrešno ukazuje žalbom tuženog.

Prvostepeni sud je na osnovu rezultata provedenih dokaza, a koje je uz pravilnu primjenu člana 8. ZPP-u 123. i 126. istog zakona, pravilno cijenio, pravilno utvrdio i to:

- da je tužilac od Opštine T. otkupio zemljište označeno sa k.č. broj 807/4 zv."Bara"-njiva, 3 klase, površine 24 m² i k.č. br. 807/5 zv."Bara"-njiva, 3 klase, površine 161 m², a što je vidno iz rješenja SO T. broj: 01-475-15/02 od 11.6.2002. godine, a što je potvrdila i sama opština T. u odgovoru na tužbu u podnesku broj: P-111/22 16.9.2022. godine, dok je bila u statusu tuženog u ovoj pravnoj stvari. U pomenutom rješenju od 11.6.2002. godine je jasno navedeno da prema regulacionom planu dijelovi građevinskih parcela koji pripadaju građevinskoj parceli su putem neposredne pogodbe ustupljeni licu koje već ima sagrađen objekat, pa da je stoga udovoljeno zahtjevu P. J. koji je pristao na ponuđene uslove;

- da je pravosnažnim rješenjem od Opštine T., SO T., broj: 01-475-6/04 od 26.2.2004. godine tužiocu utvrđeno pravo vlasništva na navedenom građevinskom zemljištu koje je dodijeljeno tužiocu, a označeno sa k.č. broj 807/4 zv."Bara"-njiva, 3 klase, površine 24 m² i k.č. br. 807/5 zv."Bara"-njiva, 3 klase, površine 161 m². U pomenutom pravosnažnom rješenju od 26.2.2004. godine je između ostalog navedeno da je P. J. izgradio stambeni objekat na građevinskom zemljištu za koji je izdato odobrenje za gradnju, pa da je shodno članu 61. Zakona o građevinskom zemljištu Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 86/03) utvrđeno da su ispunjeni uslovi za utvrđivanje prava vlasništva u korist graditelja P. J.. Da je izvršena promjena uknjižbe u korist P. J. u katastarskom operatu, a ne i u zemljišnim knjigama jer od 1991. godine nije postojala obaveza vođenja zemljišnih knjiga u Osnovnom sudu u T., ali je u izreci navedenog rješenja od 26.2.2004. godine dat nalog zemljišno knjižnom uredu Osnovnog suda u T. da izvrši uknjižbu prava vlasništva na gore označenom zemljištu u korist P. J.;

- da je vještak geodetske struke koji je nakon izvršene identifikacije spornog zemljišta na licu mjesta i izvršenog snimanja spornog zemljišta na skici lica mjesta te uvida u dokumentaciju u spisu i katastarski operat, dao pismeni nalaz i mišljenje od 8.9.2024. godine kod kojeg je vještak ostao i na glavnoj raspravi, a na koji parnične stranke nisu imale pitanja ni primjedbi i kojeg je prvostepeni sud prihvatio. Prvostepeni sud je na osnovu istog utvrdio da je sporni dio zemljišta po premjeru od 1965. godine do 2005. godine označen sa k.č. broj 807/4 površine 24 m² i dio k.č. br. 807/5 površine 77 m², a što ukupno iznosi 101 m², a koje je zemljište kao građevinsko je tužilac otkupio od Opštine T., bilo upisano na tužioca sa 1/1 u P.L. broj: 1176 K.O. T. Grad. Nadalje, da ovom zemljištu odgovaraju podaci zemljišne knjige k.č. broj: 188/52 površine 24 m² i dio k.č. broj: 188/53 upisano u zk.ul. broj 2688 sa pravom korišćenja sa 1/1 na P. J.;

- da iz iskaza saslušanih svjedoka kao i iskaza tužioca proizilazi da je tužilac do zadnje dvije tri godine bio u posjedu spornog dijela parcele, a što ni sam tuženi nije doveo u pitanje.

Nadalje, prvostepeni sud je pravilno i na osnovu rezultata provedenih dokaza utvrdio da sporni dio parcele, identifikovan od strane vještaka geodetske struke G. Z., nije bio predmet ugovora o ustupanju građevinskog zemljišta društvene svojine na korišćenje od 9.7.1980. godine zaključenog između SIZ-a stanovanja i Komunalnih djelatnosti T. kao davaoca zemljišta na korišćenje i tuženog kao primaoca građevinskog zemljišta (predmet ugovora su parcele 805/5, 807/2 i 807/3, ukupne površine 534 m²) na koji se tuženi poziva kao na osnov sticanja, pa tuženi za razliku od tužioca nema pravnog osnova što proizilazi i iz izjave tuženog u svojstvu parnične stranke, kako je to prvostepeni sud pravilno zaključio.

Naime, i sam tuženi je u svojstvu parnične stranke izjavio da je ugovorom o ustupanju građevinskog zemljišta društvene svojine na korišćenje od 9.7.1980. godine dobio ukupno 534 m², a da za razliku u površini treba pitati Opštinu T.. Sa navedenog, prvostepeni sud je pravilno

zaključio da tuženi za očiglednu razliku u površini parcele za koju ima pravni osnov i aktuelne površine parcele 1812 nema objašnjenje, pa su suprotni navodi žalbe neosnovani.

Dakle, pravilno je prvostepeni sud, na osnovu rezultata provedenih dokaza utvrdio da tuženi nije dokazao pravni osnov sticanja spornog dijela parcele prije tužioca, kao ni osnovanost upisa njegovog prava korišćenja na spornom dijelu parcele po premjeru iz 2005. godine (u vrijeme čije uspostave je tužilac, dakle, već imao predmetni pravni osnov sticanja) budući da je po važećem premjeru prije 2005. godine (onom iz 1965. godine) na spornom dijelu parcele pravosnažnim rješenjem od Opštine T., SO T., broj: 01-475-6/04 od 26.2.2004. godine tužiocu utvrđeno pravo vlasništva, pa je dakle predmetni sporni dio koji je tužilac otkupio od Opštine T. i dodijeljen tužiocu jer čini sastavni dio njegove građevinske parcele prema tada važećem regulacionom planu, pa su neosnovani suprotni navodi žalbe tuženog

Kod takvog stanja stvari, koje je prvostepeni sud utvrdio na osnovu rezultata svih provedenih dokaza, a posebno materijalnih dokaza, prvostepeni sud je pravilno zaključio da je tužilac dokazao postojanje punovažnog pravnog osnova za sticanje spornog dijela parcele od 101 m² u gore pomenutim rješenjima SO T., kao i činjenicu da je tužilac do prije dvije-tri godine bio i posjednik spornog dijela parcele, te stoga pravilno zaključio da je tužilac dokazao da ispunjava uslove iz člana 58. stav 1. Zakona o stvarnim pravima, a u vezi sa članom 312. stav 1. i 5. istog Zakona, a što je u skladu sa članom 356 ZSP-a, i za to dao detaljno i jasno obrazloženje, a koje kao pravilno prihvata i ovaj Sud, pa su neosnovni suprotni navodi žalbe tuženog.

Međutim, po ocjeni ovog Suda, prvostepena presuda u dijelu u kojem je ukinuta (stav drugi njene izreke) a kojim je odbijen eventualni tužbeni zahtjev tužioca je nepravilna i nezakonita, a na što ukazuje i žalba tužioca.

Naime, članom 55 stav 4. ZPP-u je propisano da tužilac u tužbi može istaći dva ili više tužbenih zahtjeva, koji su u međusobnoj vezi i tražiti da sud usvoji sljedeći od tih zahtjeva ako nađe da onaj koji je u tužbi istaknut ispred njega nije osnovan.

U konkretnom slučaju tužilac je u preciziranom tužbenom zahtjevu od 30.1.2025. godine, upravo naveo da ako sud ne prihvati tužbeni zahtjev, koji je bliže opisan u stavu prvom izreke pobijane presude (primarni tužbeni zahtjev) da tužilac postavlja eventualni tužbeni zahtjev, koji je bliže opisan u stavu drugom izreke pobijane presude.

Kako je prvostepeni sud usvojio primarni tužbeni zahtjev tužioca, to nije bilo potrebe da odlučuje o preostalom tužbenom zahtjevu kao eventualnom, pa je obzirom na izneseno utvrđenje ovaj Sud kao drugostepeni utvrdio da je došlo do prekoračenja zahtjeva iz tužbe i u tom dijelu u kojem je prekoračen tužbeni zahtjev, uvažio žalbu tužioca i ukinuo stav dva izreke pobijane presude, a u skladu sa članom 251. stav 2. ZPP-u.

Po ocjeni ovog Suda, neosnovani su navodi žalbe tužioca kojima se ukazuje da je u ovoj pravnoj stvari prvostepeni sud u pobijanoj odluci o troškovima postupka trebao isključivo primijeniti Tarifu o naknadama i nagradama za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 111/24) i vrijednost boda 3,00 KM, te da je prvostepeni sud za pojedine radnje koje su vršene u vrijeme važenja Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 68/05) pogrešno primijenio tu Tarifu i vrijednost boda 2,00 KM.

Ovo stoga što je tužilac, osim glavne rasprave održane 30.1.2025. godine, sve druge radnje, za koje traži naknadu troškova, preduzeo prije stupanja na snagu navedene Tarife o naknadama i nagradama za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 111/24).

Naime, članom 16. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (koja je objavljena u "Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 111/24 23.12.2024. godine) propisano

je da ova Tarifa stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja, a primjenjuje se od 1.1.2025. godine.

Članom 110 stav 1. Ustava Republike Srpske propisano je da zakoni, drugi propisi i opšti akti ne mogu imati povratno dejstvo, a stavom 2. istog člana propisano je da se samo zakonom može odrediti da pojedine njegove odredbe, ako to zahtijeva opšti interes utvrđen u postupku donošenja zakona, imaju povratno dejstvo.

Dakle, navedena Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 111/24) nije zakon i stoga prema pomenutom članu 110. stav 2. Ustava Republike Srpske ista ne može ni odrediti da pojedine odredbe Tarife imaju povratno dejstvo, a u konkretnom slučaju u navedenoj Tarifi to nije ni određeno, pa su suprotni navodi žalbe neosnovani.

Prvostepeni sud je o troškovima postupka odlučio na osnovu određenog zahtjeva tužioca, pozivom na odredbe člana 386. stav 1., te člana 396. ZPP-u, imajući u vidu da je tužilac u cijelosti uspio u sporu, pa je stoga tužiocu, i dosudio troškove postupka navodeći detaljno na što se isti odnose, a uz pravilnu primjenu materijalnog prava na koje se pozvao, pa ovaj Sud istu prihvata kao pravilnu. Sa navedenog neosnovani su suprotni navodi žalbe tužioca u pogledu odluke o troškovima postupka.

U žalbi tuženog se u pogledu dosuđenih troškova tužiocu, ne iznose ništa konkretno.

Sa iznesenog kao i razloga datih u pobijanoj presudi valjalo je primjenom člana 251. stav 2. ZPP-u pobijanu presudu ukinuti u stavu dva njene izreke tj. odlučiti kao u stavu prvom izreke ove drugostepene presude.

Za preostali dio prvostepene presude, žalbe stranaka su odbijene i prvostepena presuda potvrđena u stavu prvom njene izreke, a u skladu sa članom 226. ZPP-u, kako je i odlučeno u stavu drugom izreke ove drugostepene presude.

Kako se tužilac nije žalio u pogledu glavne stvari i kako je samo djelimično uspio sa žalbom i to u pogledu eventualnog zahtjeva, dok je žalba tužioca u pogledu odluke o troškovima postupka neosnovana, to je ovaj Sud odbio kao neosnovan zahtjev tužioca da mu tuženi naknadi troškove koji se odnose na sastav žalbe, te takse na žalbu, pa je odlučeno kao u stavu trećem izreke ove presude.

Sa iznesenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Cvijanović Ognjenka

Tačnost otpavka ovjerava
Šef sudske pisarnice
Dragana Damjanić Jevtić